

సిడపిడలు - కష్టగంతుల మల్లిఖార్జునరవు

“డొరంతా నవ్విపోతన్నారు. ఆడెవడో పోరం బోకు ఎమ్మెల్యేకోసం మన ‘గిహప్పెవేసెం’ ఆగిపోటం ఏందంట? ఎల్లండి మంచి ముహూర్తమంట పంతులు గోరు సెప్పేరు. నేనెల్ల నాఇంట్లో సేరిపోతా. ఆ—”
 ఎంకటేశు చెవల్ కాలు పెట్టకముందే పురాణం లంకించుకుంది చిట్టెమ్మ. ఎప్పటినుంచో కోరిక. ఆమె పాచిపనిచేసే పదిళ్ళవాళ్ళ అద్దె యిళ్ళలో వుంటూ స్వంత భవనాలు కట్టుకున్నారు. ధూమ్ధూమ్గా గృహ ప్రవేశాలు చేశారు. ఆ యిళ్ళన్నీ తనవే అయినట్టు హంగామా చేసింది చిట్టెమ్మ. వీడియోలలో పడింది. తెరపై అంత పెద్ద భవనంలో తనని చూసుకుని మురిసిపోయింది.

అప్పటినుంచి ఆమెకు పెద్దపెద్ద భవనాలు, గృహ ప్రవేశ మహోత్సవ దృశ్యాలు కళ్ళమూసినా తెరిచినా కన్పించసాగాయి. అలాంటి స్థితిలో నాలు గేళ్ళ క్రితం కాలువ వొడ్డున కొంత స్థలాన్ని ఆక్రమించి వేసుకున్న వాళ్ళ

పూరిపాక తుఫానుకు కొట్టుకుపోయింది. అలా యిళ్ళుపోయిన ఇరవై మంది నిరాశ్రయ కుటుంబాలలో చిట్టెమ్మ కుటుంబం కూడా చేరింది.

అప్పట్లో మంతులు, అధికారులు వచ్చి వాళ్ళకు కొత్త స్థలాలు ఇస్తామని, పక్కా ఇళ్ళు కట్టిస్తామని వాగ్దానాలు చేసేరు. అర్జీలు తీసుకున్నారు.

నాలుగేళ్ళు గడిచేయి. ప్రభుత్వాలు మారేయి. అధికారులు మారేరు. ప్రభుత్వం చేసిన వాగ్దానాలను అంతా మర్చిపోయారు. ఒక్క చిట్టెమ్మ తప్ప.

దొంగ సచ్చివోళ్ళు ఎన్ని మాయమాటలు సెప్పినారు. అళ్ళు మర్చిపోతే నేను మర్చిపోతానా? పాచి పనులుచేసే వారిళ్ళలో వారితోనల్లా చెప్పకుంది.

సహాయం చేయమంది. ఎవరూ ఆమె గోడు పట్టించుకోలేదు. అన్నదామె మొగుడిపైకి దండయాత్ర మొదలుపెట్టింది.

ఏడన్నా కాస్త జాగా సంపాదించవయ్యా. సిన్న పాకేసుకుందాం. కావాలంటే కలెక్టరాఫీసుముందు సేను నిరాహార దీచి చేత్తాను. ఎంకటేశు హోల్ సేల్

కొట్ల దగ్గర బస్తాలు మోస్తాడు. కండల్తోపాటు గుండె, హృదయంకూడా వున్న మనిషి. పదిమందిలో పరోపకారి అన్నపేరు సంపాదించాడు.

భార్య పోరంగా పోరంగా ఎంకటేశు నడుం బిగించాడు. వరద బాధితులందర్నీ కలిశాడు. అర్జీలు రాయించి సంతకాలు పెట్టించాడు. ఆఫీసులచుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయసాగాడు.

‘తనుదూర కంతలేదుకానీ... అన్నట్టుందయ్యా నీయవ్వారం! మనకింత జాగా సంపాదించయ్యా అంటే ఊరందర్నీ కలిపేవేంది? ఆళ్ళందరికోసం నువ్వెందుకు తిరగాలంట? యిట్టా ఊరోళ్ళందర్నీ జాగాలియ్యమంటే ఆ

ఇచ్చేవోళ్ళు నీక్కూడా యియ్యరు.

తనని గురించి తప్ప ఇతరులని గురించి పట్టించుకోని తత్వం చిట్టెమ్మది. తనతోపాటు పదిమంది మంచిచెడ్డల్ని చూసేతత్వం ఎంకటేశుది.

‘అర్జీలు, విన్నపాలు, ప్రదక్షిణల వల్ల పనులుకావు ఎంకటేశు. డబ్బున్నా ఖర్చుపెట్టాల, మంతుల్లో, ఎమ్మెల్యేలనో పట్టుకోవాల.’

ఆమాత్రం ఎంకటేశుక్కూడా తెలుసు. కానీ రెండు అతనివళ్ళ కానిపనులు. కనుక పట్టదలగా పెద్ద ఆఫీసర్లకు, చిన్న ఆఫీసర్లకు, బుల్లి ఆఫీసర్లను కలిసి గోడు చెప్పకుంటూనే వున్నాడు.

అలా చెప్పకోగా చెప్పకోగా ఏ అయ్యకి దయ కలిగిందో చెత్త కాగితాల్లో కలిసిపోయిన ఫైలుకు ప్రాణ ప్రతిష్ఠ జరిగింది. పైకి ఎగబాకింది.

ఒక సుముహూర్తంలో ఇరవై తుఫాను బాధిత నిరాశ్రయ కుటుంబాలకు స్థలం మంజూరుచేస్తూ ఆర్డర్లు వచ్చాయి.

ఆ ఉత్సాహంతో అందరి దగ్గర డబ్బు వసూలు చేసి తక్కువ ఖర్చుతో ఇరవై మందికి యిళ్ళు తానే దగ్గరుండి కట్టించాడు ఎంకటేశు.

అప్పుడు ఆ ప్రాంత ఎమ్మెల్యే అనుచర వర్గంతో అక్కడికొచ్చి ఎంకటేశును పొగిడి ఆ కాలనీకి కష్టజీవుల కాలనీ అని నామకరణం చేసేడు. ఎవరూ అడక్కుండానే తానే ఆ కాలనీకి ప్రారంభోత్సవం చేస్తానని పదిమందిముందు ప్రకటించాడు.

అప్పటినుంచే ఎంకటేశు కష్టాలు ఆరంభమయ్యాయి. నిరాశ్రయులు ఇరవై మందికి ఎన్నడెప్పుడు సొంత యిళ్ళల్లో చేరదామా అన్న ఆరాటం. ప్రారంభోత్సవం చేయిద్దామంటే ఎమ్మెల్యే దర్శనం కాదు.

చివరికి చిట్టెమ్మ అల్లిమేటం ఇచ్చింది. పదిమంది ఆడవాళ్ళను పోగేసుకుని

12-6-98

అంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

వెళ్లి ఆ రాత్రి కాలనీలోనే అరుబయట నిద్రపోయింది. ఇంట్లో ఆదాల్తో తగాదాలు ఎందుకు ఎంకటేకు. సిట్టమ్మ, సెప్పిన ముహూర్తానికి ఆ పేరంబోత్తవమేంటో నువ్వే పేసెయ్యి ఇట్లో సేరిపోదాం.

'కాదు పెద్దోడు. రిచ్చా రత్తయ్య మామతో తోసేయిద్దాం. ఆ రాత్రికి అక్కడ ఆడవాళ్లు, ఇక్కడ మగవాళ్లు నిశ్చంతగా నిద్రపోయారు. తెలతెలవారుతుండగా కాలనీలో వాక గుడిసెకు ఎలా నిష్పంతుకుందో అంటుకుంది. పదిమంది ఆడాళ్లు చేతికి ఏది చిక్కితే దాంతో మంటలార్చడానికి సిద్ధమయ్యారు. దారినపోయేవారిని సాయం చేయమని బతిమలాడారు.

అప్పుడు ఒక స్వామివారు మార్కింగ్ వాక్ కని ఆ వైపువచ్చి ఆ దృశ్యాన్ని చూశాడు.

'పోమీ సోమీ మీ మగత్తుతో మంటల నార్చండి. మా దగ్గర కుండలు కూడా కొద్దిగానే వున్నాయి. కాకపోతే వాకకుండ తీసుకుని పది కుండలు నీళ్లుపోయండి' చిట్టమ్మ స్వామి దగ్గరకెళ్లి అంది.

'ఈ పాకలు మీవేనా?'
'అవును సోమీ చెమటోద్ది కట్టుకొన్నాం'
'అది మీ భ్రమ. మొన్నమొన్నటి దాకా యీ పాకలు ఇక్కడ లేవు. నిస్తావచ్చాయి. ఇవాళ కాలిపోతున్నాయి. రేపు ఏం జరుగుతుందో ఎవరికి తెలుసు? అశాశ్వతమైన పాకలకోసం అంత అరాటం ఎందుకు? శాశ్వత ఆనందదాయకమైన మోక్షాన్ని చేరుకోవడానికి మార్గం చూసుకోండి'
'ఇల్లుకాలి మేం సత్తావుంటే మాటలు ఏంటయ్యా ఎల్లెల్లు' అమె చీత్కరించి

పోస్టల్ వారికి చాలా ఆసాకర్యంగా వుండేది. అందువల్ల పోస్టల్ శాఖ వారు పట్టాభిని ఎడ్రెస్ ను ఇంగ్లీషులో వ్రాయమని కోరారు. అందు వల్ల తాము ఉత్తరాలు సులభంగా బట్టాడా చేయగలమని చెప్పారు. అందుకు పట్టాభిగారు (హిందీ మన, 'జాతీయభాష' అందువల్ల నేను ఆభాషలోనే వ్రాస్తున్నాను. ఇక ముందు కూడా అలాగే వ్రాస్తాను) అని పోస్టల్ శాఖ వారికి చెప్పారు.

ఇకమీదట కూడా పట్టాభిగారు హిందీలోనే ఎడ్రెస్ లు వ్రాస్తే తాము వాటిని డెట్ లెటర్ ఆఫీసుకు పంపు తామని పోస్టల్ శాఖవారు పట్టా భిని బెదిరించారు. ఈ బెదిరింపు ఆయనపై ఏమాత్రం పనిచేయలేదు. కొంతకాలం పోస్టల్ శాఖ వారికి, పట్టాభికి మధ్య ఈ వివాదం కొనసా గింది. చివరకు పోస్టల్ వారు తమ ఓటుమిని అంగీకరించి మచిలీపట్నం పోస్టాఫీసులో హిందీ తెలిసిన ఒక వ్యక్తిని నియమించారు. ఆవిధంగా హిందీభాష విజయాన్ని సాధించింది.

కొడిమెల శ్రీరామమూర్తి

హిందీ విజయం

ప్రముఖ గాంధేయవాది, ఇండి యన్ నేషనల్ కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు అయిన భోగరాజు పట్టాభి సీతా రామయ్య గారికి హిందీభాషపై మక్కువ ఎక్కువ. ఆయన వ్రాసే అన్ని ఉత్తరాలపై ఎడ్రెస్ ను హిందీలో వ్రాసేవాడు. ఆసమ యంలో దక్షిణాదిలో చాలా తక్కు వమంది మాత్రమే హిందీభాషను చదవగలిగేవారు. ఇందువల్ల పట్టాభి గారు హిందీలో ఎడ్రెస్ లు వ్రాయడం

ఏనుగు పిల్ల

విల్లలంటి పండిట్ నెహ్రూజీకి ఎంతో అభిమానం, ఆదరణ అని మనకు తెలుసు! చిన్నారలందరూ ఆయన్ను ఆప్యాయతతో 'చాచా నెహ్రూ!' అని పిలిచేవారు. జవహర్ ఎక్కడ పిల్లలు కనప డినా ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయే వారు. వారితోపాటు తాను కూడా ఒక పిల్లవానిగా మారి ఎన్నో సరదా అయిన ఆటలు ఆడేవారు. వారిని నవ్వుల జల్లుల్లో ముంచెత్తే వారు. ఒకసారి నెహ్రూజీ 'ఇందిర' అనే ఏనుగు గున్నను రష్యాకు పంపారు. అచ్చటి పిల్లలకు ప్రేమ వూర్వకంగా కొద్ది రోజులు గడి చిన పిమ్మట ఒక సమావేశంలో కొందరు పిల్లలు పండిట్ జీని కలు కూడా శృతి కలిపారు నెహ్రూజీ.

సుకుని కొంత సేపు ముచ్చటించారు. చాచా నెహ్రూ రష్యా దేశానికి ఒక ఏనుగు పిల్లను పంపిన సంగతి ఆ పిల్లలందరికీ తెలుసు. ఒక చిన్నారి బాలిక అంది- "చాచా! నువ్వు ఇతర దేశాలకు జంతువు లను పంపుతున్నావు. మమ్మల్ని ఆ విధంగా విదేశాలకు ఎందువలన పంపవు?" అది విని నెహ్రూజీ కోపం వచ్చిన వానిలా నటిస్తూ, "అలాగా! మీ పిల్లలు కూడా జంతువులేనని నాకు తెలియదు సుమా! అందువల్లనే మిమ్మల్ని పంప లేదు." అన్నారు. అది విని పిల్లలంతా వకాలున నవ్వారు. వారి నవ్వులో తాను కూడా శృతి కలిపారు నెహ్రూజీ.

మంటల నార్చటంలో మునిగిపోయింది మళ్ళీ. అప్పుడు ఒక వాసం పేలి ఆ నిష్పకణికలు ఎగిరొచ్చి స్వామివారి చింపిరి జట్టులో ఒకటి, దుబ్బు గడ్డంలో మరొకటి యిరుక్కున్నాయి. వెంట్రుకలు సరసరా కాలిపోసాగేయి. 'బాబోయ్ రక్షించండి. బాబోయ్ రక్షించండి' స్వామివారు చిందులేయ సాగారు. చిట్టమ్మ ఆయన అరుపుల్ని వింది. చిందుల్ని చూసింది. చేస్తున్న పనిని ఆపి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి కుండలో నీళ్లు స్వామివారి నెత్తిన కుమ్మరించింది. కాస్తేవటికి మంటల నార్చేసారు అంతాకలిసి. 'అమ్మా మీ ఇళ్లు కాలిపోతుంటే నేను వేదాంతం మాట్లాడేను. అటువంటి నన్ను మీరెందుకు బతికించారు?' 'మడిసికి మడిసి సాయం సేయకపోతే మానులొచ్చి సేత్తాయా? సీడపీడలు తగలతాయని ఫంట చెయ్యడం మానేత్తామా ఏదీ' అంతకుముందే అక్కడికొచ్చిన ఎంకటేకు అంతా చూశాడు. అప్పుడే అనుచరగణంతో కారు దిగుతున్న ఎమ్మెల్సేని గమనించేడు. 'నిజం సెప్పేనే చిట్టి. సేలు పచ్చగా వున్నప్పుడే సీడపీడలు పడ్తాయి' అన్నాడు వాక కంటితో స్వామిని, మరొకంటితో ఎమ్మెల్సేని చూస్తూ!

